

saadan Stilling, som disse fik, var uholdbar, at de samtidig vanskeligt kunde være Tillidsmænd og Kontrolører. Der var egentlig nærmest Stemning for, at Kontrollen som hidtil skulde udøves af Politiet, og ogsaa jeg tror, det vil være det heldigste, om Politiet fremtidig ligesom nu udøver den. Kan der imidlertid findes en anden hensigtsmæssig Maade, har det jo mindre at sige.

Dernæst blev der gjort adskillige Indvendinger mod § 5 angaaende Regulativet om Sundheds- og Renlighedsforhold i Mejerier og Lokaler, hvor Smør udbydes til Salg. Disse Indvendinger bero imidlertid noget paa en Misforstaaelse. Thi i Henhold til de bestaaende Sundhedsvedtægter kan der udstedes saadanne Regulativer af de lokale Sundhedskommissioner, og det vilde dog sikkert være bedre, om der blev udstedt et ensartet Regulativ. Man mente, det var bedre, at det blev lovfæstet i Stedet for, at dets Udarbejdelse overlodes til Landbrugsministeren, selv om den foretoges efter Samraad med Repræsentanter for Mejerierne.

Ligeledes blev der gjort adskillige Indvendinger mod Pasteurisering af Valle, hvad man ikke mente havde videre Betydning. Man mente efter Statistikken at kunne gaa ud fra, at Valle ikke er særlig inficeret med Tuberkelbaciller, idet der efter Statistikken i Omegnen af Ostemejerier ikke er mere Tuberkulose end andre Steder. Man kan nu neppe bygge ret meget paa en saadan Statistik. Jeg tvivler ikke paa, at Valle er ligesaa smittefarlig som skummet Mælk, og at der derfor er lige saa god Grund til at pasteurisere den som til at pasteurisere Mælken. Der blev imidlertid fremsat Ønske om, at der foretoges Forsøg, der kunde paavise, om Vallen er smittefarlig eller ikke, og jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at lade anstille saadanne Forsøg, f. Eks. paa Landbohøjskolen, hvilket meget let lader sig gøre samtidig med, at Lovforslaget gaar sin Gang her. Der vil ganske sikkert kunne gives et praktisk Bevis for Vallens Smittefarlighed.

Dernæst blev der anket over, at man ikke helt havde forbudt Salg af Mælkeaffald, hvilket efter nogles Mening vilde være bedre end at paabyde at pasteurisere det,

idet Mælkeaffald var et Produkt, som i det hele ikke burde komme bort fra Mejerierne, men burde tilintetgøres. Der var mellem de sagkyndige delte Meninger om, hvad Mælkeaffald er, og det vilde maaske være rart, om Udvalget vilde give en Definition.

Endelig blev der gjort kraftige Indvendinger mod, at man her paalagde det danske Landbrug en meget stor Byrde, idet man fremhævede, at der vilde blive en aarlig Udgift i Løn til Kontrolørerne af henimod 100,000 Kroner og ca. $\frac{1}{2}$ Million Kr. til Pasteurisering af Valle og Mælkeaffald, og at andre Bestemmelser vilde medføre en meget stor Udgift. Og, blev der sagt, er det nu ogsaa værd, at ofre saa meget som over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret paa Tuberkulosens Bekæmpelse? Der er mange, ikke alene indenfor Landbruget, men ogsaa andre Steder, der mene, at de mange Penge, der udgives til Tuberkulosens Bekæmpelse ved Lovforanstaltninger, ikke ere saa godt anvendte, som de kunde være. Jeg tror, de Herrer tage fejl i saa Henseende. Det er kedeligt nok, at man samtidig ser selv meget sagkyndige Folk, der have beskæftiget sig med Tuberkulose-spørgsmaalet, drage i Tvivl, at de Penge, der hos os ere anvendte til denne Sygdoms Bekæmpelse, ere vel anvendte. Jeg staar her med en Bog i Haanden, hvis meget mærkelige Titel er: „Gammelt og nyt om Krig og Kolera, Tuberkulosens Bekæmpelse og Sundhedskollegiets Ødelæggelse“, og som er udgiven af Dr. S. Engelsted. Denne Mand har været en ivrig Foregangsmand i Kampen mod Tuberkulosen, og det er trist at se en saadan Mand nu stille sig paa et Standpunkt, hvorfra han meget stærkt angriber adskillige af de Lovgivningsbestemmelser, der ere trufne. Jeg vilde ønske for denne gamle Mands Skyld, at han, som tidligere har været en højt fortjent Mand, havde undladt at skrive denne Bog. Der er nemlig efter min Formening noget bedrøveligt i at se Tiden løbe fra saadan en gammel Mand. Det, som er sket paa Lovgivningens Omraade hos os til Bekæmpelse af Tuberkulosen baade hos Dyr og Mennesker, har efter min Mening haft de største og mest heldbringende Virkninger, men Professor